

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8910

гр. София, 14.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в закрито заседание на 14.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **1707** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Делото е образувано по жалба от Х. Б. срещу Решение № 3305-40-1 от 04.01.2022г. на подуправител на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба вх. № Ц1030-40-3908#3/10.12.2021г. и жалба вх. № Ц1012-40195#2/21.12.2021г. от Х. Б. срещу Разпореждане № [ЕГН], изх. № 2113-50-47#44/23.11.2021г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване.

С молба от 04.10.2022г. на процесуалния представител на жалбоподателя е поискано спиране на производството до произнасянето на НЕЛК, тъй като спорът е преюдициален по отношение на заведеното пред Административен съд дело.

Със становище с вх. № 36929 от 17.10.2022 г. процесуалният представител на ответника се противопоставя на претендираното спиране.

Съдът намира искането с правно основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за неоснователно.

Хипотезите, в които е допустимо да се спре съдебното производство по делото са предвидени в чл. 229, ал.1 ГПК, сред които не е предвидено спиране поради висящност на производство пред административен орган или НЕЛК. Следователно, искането за спиране на съдебното производство по делото на основание преюдициалност висящо производство пред НЕЛК следва да бъде оставено без уважение.

Цитираната разпоредбата, приложима в административното производство на основание чл. 144 АПК, посочва, че за да се постанови спиране на съдебното производство, се изисква наличие на преюдициална връзка между два дела, образувани пред един или различни съдилища, решението на първото от които да има значение за правилното решение на спора по делото, по което производството се спира. В Тълкувателно решение № 2/19.11.2014 г. на ОСГТК на ВКС по тълкувателно дело № 2/2014 г. е прието, че връзката на преюдициалност между двете дела, следва

да е обусловена от връзката между субективните права и правопораждащите ги факти, като съдържание на конкретните правоотношения. Преценката за обусловеност между делата и на основание за спиране по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК се извършва въз основа на данните за предмета на делото.

Извършената служебна проверка установи, че действително висящото пред НЕЛК административно производство срещу експертно решение на ТЕЛК № 4140 от 14.12.2021г. относно определения процент трайно намалена работоспособност/ вид и степен на увреждане на Х. Б., няма обуславящо за спора значение и не би оказало влияние върху фактическите и правните изводи по делото.

В разпоредбите на чл.68, чл.68а, чл.69, чл. 69а, чл.69б и чл.69я от КСО, законодателят изчерпателно е изброил предпоставките за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, видно от които трайно намалената работоспособност/ вид и степен на увреждане не е условие за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

При неустановеност на хипотезата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, обусловена от изискването за преюдициалност между двете висящи пред АССГ и НЕЛК дела, съдът намира за неоснователно искането за спиране на настоящото съдебноадминистративно производство.

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от процесуалния представител на ищеца за спиране на съдебното производство по делото на основание висящо производство пред НЕЛК.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия: